

אכתקוים פרות

מי זאת? ברצוני רק להודות לה ולתת לה תמונה אחת. אין לה מה לפחד. אני מתחנן בשבוע הבא.

★ ★ ★

היו תלונות רציניות נגד השם שביט 2, שהוא לא מספיק יפה. מה המצב במעצמות אחרות?

האמריקאים מכנים את הסילים שלהם בשם מות גיבורים וענקים מיתולוגיים כמו — תור, אטלס וטיטאן.

ליריים יותר הם האנגלים. רשימת סילים בריטית ניראת כמו תוכנית באלט — האר ביר השחור, נעליים אדומות, והמים הכחור לים.

קחו את הצרפתים. עם בריא. שני הסילים המפורסמים שלהם הם פשוט: מוניקה ורוניק.

★ ★ ★

שונא רגליים שמנות

סטודנטים, חומר-הגלם ממנו עושים מ' הנוסעים, בוני-האומה, עתיד המדינה, גר' עין המהפכה... נו, טוב. אבל ברגע שעל אחד כזה למצוא את האיקס שיצטרף אליו לצעדת ארבעת הימים — יוצא לו האיקס תמיד אפס. "אני מחפש אחת האוהבת לל' כת", כותב הסטודנט (11/1330), שהצליח להגיע לשנת לימודיו האחרונה בטכניון, אבל רצוי שהאבה זו לא תהיה ארוכה מדי, כי אינני אוהב — אפילו שונא — רגליים שמנות. כמו-כן עליה להיות בעלת הופעה מתקבלת על הדעת. רצוי לא שתומה. אני עצמי טיפוס משעמם מאד. לא גביה —

175 — ממשוק, ואינני יודע לרקוד בביל 22. אם את חושבת שדרושה מילה טובה, תוכלי לציין שיש לי מכוננית, אבל הייתי מעדיף שפרט זה לא יוזכר.

ג. ב. אם את מוכנה להצטרף אני מויד תר על פירוס המכתב ומעדיף אותך על כל מה שעלול להופיע. לא, תודה.

★ ★ ★

על נושא הצעה הולכת עכשיו באמריקה הבדיחה הבאה: רולס רויס נעצר ליד מלון-פאר. הנהג והשוטר רצים לפתוח את הולת, ממנה יוצאת גברת מהודרת עסופת מינק. אחריה מוציאים הנהג והשוטר גבר בר בן 16 ונושא אותן ברושיותיהם למ' לון. אורחת במקום שואלת בדאגה את הגברת: "מה קרה לון? הוא לא יכול ללכת?" הגברת: "למה שילך?"

★ ★ ★

ניגמר לה

מי אמר שהנוער שלנו חסר אידיאלים? (12/1330): "בראש ובראשונה הוא חייב להיות טיפוס צברי, לא חשוב לי אם הוא יליד הארץ או לא, אבל רצוי שילמד בטכניון, ובכל זאת יהיה לו משהו בראש. רק שלא יהיה קארייריסט סנובית." מי שרוצה לדעת עליה עובדות חיים נוספות, שיענה לה. מי שלא — לא צריך. היא לא יכיר לה להוסיף כלום מפני שניגמר הרף.

גיליתי לתדהמתי, על מושב הספסל תמונה מרעישת-לב זו. נגע ללבי המבט הכנה, הענוג והרך הנשקף מעיניה של נערה זו אודה לך אם תואילי לפרסם קול קורא במדבר, בצ' רוף תמונה זו ורגי שותי הלוהטים, לי אותה נערה שתפי נה אליך ותצילני מ' פש מישאל. נכון אני לעניין אותה ב' ספרות ואמנות, מוסיקה ואף בפוליטיקה. היא תרגיש נוח בחברתי, אני מבטיח. יוסי גולוביצקי, רח' שטמפר 20, פתח תקווה.

★ ★ ★
כלא נעים
(8/1330):
"מצאתי את התמונה במקום לא הכי נ' עים. אך בעל תמונה ניראה לי דווקא כן נעים. חבל שתמונה תיזרק סתם כך. אני בת 19 אביבים, ו' אומרים שאני נחמ' דה. גבוהה 166, וק' צת שמנה. הייתי מ' עוניינת להכירו אי' שית מפני שאני טר' חבת כבר חודשים את תמונתו."

★ ★ ★
אולי בגדרה
"את האדם האחרון שיכולה לעזור לי. את התמונה הזאת מצאתי באוטובוס שנסע מתל אביב לדרום. אולי לגדרה, אולי לרחובות, בחיי לא יודעת. העיקר שה' בכור הזה מצא חן בעיני ואני מוכר' הה להקיר אותו ויהי מה. ג.ב.: תחזירי לי אחר-כך את התמונה."

★ ★ ★
כרכבת
(10/1330):
"היא ישבה בחלון והביטה. לא ב'י בהרי יהודה. בחלון — של רכבת ישראל. צ' למתי אותה. אבל היא פירשה זאת לא נכון, כמו כל הב' חורות. היפנתה את ראשה והפעם הב' טה ב'י, אבל בעיני רצח: עשה טובה, חכה, התנדף מכאן, איק' אוקי. ביקש' תי סליחה על ההפ' רעה והתנדפת."

★ ★ ★
כקפיה
(5/1330):
"ובכן, הסיפור הוא די באנאלי אפשר לא' מר משעמם, אך איני רואה דרך אחרת לה' שיג את טלי זו. אני סטודנט באוניברסיטה העברית בירושלים — גיאוגרפיה. כשהיינו בסיוור בהרייהודה, עברנו בכאר-שבע, ו' שם בקפה מוריס, יב' תוך התפריט, מצא' ה' את התמונה, תחובה, אולי, באק' ראי מה היה כתוב עליה את יכולה לר' אות: טלי, בית-הס' פר לגיזרה לאונורה. קשה לאמר ש' חיי אינם חיים מאן. אבל הייתי רוצה מאד לפגוש את טלי מבית-הספר לגיזרה ות' פירה. למרות שאני סטודנט, אינני סנוב, ואהיה מוכן להיפגש — מאד — אתה. ניסיתי לברר בבית-הספר אבל שם צח' קר לי, ולא ניסו אפילו לחפש אותה. בהק' שר אלי, אז אני בן 22, עיניים כחולות, גובה 165 — ומקווה שטלי אינה גבוהה, ועם יומרות להגיע פעם למשרד-החוק, (מק' צועי השני הוא מדעי-המדינה) ואולי עם יומרות לקרב את טלי לאוניברסיטה. ד. ש. רועי, דואר פנ מ'י, אוניברסיטה."

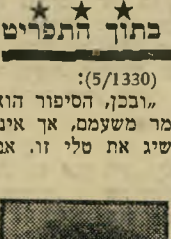
בסיפורה אבל איכפת לי מאד היכן היא עתה — גודולה שלי."
★ ★ ★
ברחוב ארלוזורוב
(3/1330):
"את התמונה הזאת מצאתי ברחוב אר' לזוורוב, פינת בן' יהודה. אחר חיפושים לאורך כל רחוב ד'י נגוף לא מצאתי כל כהורה אשר דומה לתמונה. אבקש מ' אד לפרסם את הת' מונה, כדי שגם אני אדע מי הבחורה ה' נחמדה אשר בה. או גפ אוכל להחזיר לה אותה — אם רצ'י נה בכך." ואם ר' צונך בכתובתו: ע' מוס זלמונוביץ, רחוב קלוינימוס 6, תל' אביב.

★ ★ ★
ככינרת
(4/1330):
"לפני שבועות מספר, בהיותי בפיקניק על שפת הכינרת, היה לי העונג לצלם יפהפיה בלונדית, ש' עוררה את הערצת החברה. לצערי א' בדתי את כותבתה של הנערה. אודה לך אם תעורי מעל לאתר אותה מעל דפי עיתונך הנכבד. מי הוא? אורי וג' נר, ד.צ. 2587.

★ ★ ★
כתוך התפריט
(1/1330):
"היה זה בשבתי בקולנוע. עם הדלקת ה' אורות, בהפסקה, נפל מבטי על בחור-חמד היושב מולי. (ראה תמונה). מבטינו נפגשו למשך כל ההפסקה, כמעט, ואף עם תחילת הסרט לא היה בר' כולתי להתרכז בנר' שם המוקרן על ה' בד. עם תום הסרט היה מקומו של שכ' ג' ריקי.

★ ★ ★
כקפיה
(2/1330):
"פגשתי את גודולה הרמן ליד ספל אספ' זס', בקפה ערפילי בדיונוף. לרבע שעה ילא יותר. היא נעלמה אחר כך, ואני לא האמתי ששוב לא אראנה עוד. רק בתמו' נה שהשאירה על ה' כסא.

לפי הכמות, אפשר כבר לייסד את מוע' דון האבדים הים תיכוני בע"מ. ישנם מין טיפוסים כאלה, שיש להם כ'י שרון עילאי או מזל, למצוא תמונות על הריצפה. למה לי אין מזל כזה? פעם אפילו יצאתי לרחוב לקושש תמונות. מצאתי קלי' פות של גרעינים, עטיפות של מסטיק, ה' מנות לחתונה, נעלי-התעמלות שמאלית ושום תמונה. הסטאטיסטיקה המונחת על שולחני אימ' רת שהכי הרבה אוהב הדור הצעיר לאבד את עצמו על ריצפת אוטובוס קו 4. אחריו צועד קו 5. אחריו גיפס צבאיים, שורות אחרונות בתי-אסרו, וראשונות בקולנוע. המוצאים מתאבלים תמיד ממבט ראשון בא' בודים. ללא סיבה, כפי שאדם רואים, כי האהבה היא עיוורת. תמיד יוצא לבחור למצוא תמונה של בחורה, ולהיפך, אבל לא קורה שבחור מוצא בחור, או בחורה בחורה. למה? אין למה. ככה.

השבוע ערכתי טיורר מקיף בתיק המבו' קשים לשנת 62. הנה אחידים. מי מכיר ומי יודע? אב, אתם הנאבדים, אינכם מרגישים ב' מקרה את עצמכם טיפשיים לגמרי, כשא' תם רואים את עצמכם מודפסים אבל אל תפריעו לעצמכם. המשיכו לאבד, בבקשה, המשיכו. למה אתם חושבים משלמים ל'?

★ ★ ★

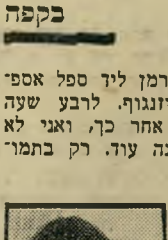
בקולנוע

★ ★ ★
כקפיה
(1/1330):
"היה זה בשבתי בקולנוע. עם הדלקת ה' אורות, בהפסקה, נפל מבטי על בחור-חמד היושב מולי. (ראה תמונה). מבטינו נפגשו למשך כל ההפסקה, כמעט, ואף עם תחילת הסרט לא היה בר' כולתי להתרכז בנר' שם המוקרן על ה' בד. עם תום הסרט היה מקומו של שכ' ג' ריקי.

★ ★ ★
כקפיה
(2/1330):
"פגשתי את גודולה הרמן ליד ספל אספ' זס', בקפה ערפילי בדיונוף. לרבע שעה ילא יותר. היא נעלמה אחר כך, ואני לא האמתי ששוב לא אראנה עוד. רק בתמו' נה שהשאירה על ה' כסא.

מי מכיר? מי יר' דע? את גודולה ה' נהדרת בשערה הש' חור כעורב, עיניה היוקות עטורות ה' ריסים, השמנעים' טיטעיים, שלגמה אס' פרסו ועישנה גולו' אז, אני מצעירתי! אמרה לי אז בצר' פתית מגומגמת בת הדור הצעיר, שקם כגרמניה לאחר המלחמה. היא נולדה בש' סוטגארט לפני 23 שנה, ומאו חמש שנים משוטטת עם יודיה שק שינה — באירופה ואפריקה. אני אוהבת הרפתקאות, אני סק' רנית, אמרה לי אז, ברבע השעה היחיד. לא איכפת לי כמה אמת וכמה דימיון

★ ★ ★
כקפיה
(2/1330):
"פגשתי את גודולה הרמן ליד ספל אספ' זס', בקפה ערפילי בדיונוף. לרבע שעה ילא יותר. היא נעלמה אחר כך, ואני לא האמתי ששוב לא אראנה עוד. רק בתמו' נה שהשאירה על ה' כסא.

★ ★ ★
כקליפורניה
(6/1330):
האיש הזה איבד את עצמו בכפינה ברח' בת קפה קליפורניה. מאחורי התמונה היה כתוב כך: "נעורת המעוניינות להתקשר אתי, תכתובנה לי לפי הכתובת: רחוב בן-יהודה 18, תל' אביב. שמי דני קפ' לך. בן 16 וחצי. אני מקווה שתקבלו את ההעזה."

★ ★ ★
כמלאכס
(7/1330):
"אמש בנוסעי באוטובוס בפתח-תקווה

נערת השבוע

כן, כן, מה לעשות. החיים מתאכזרים לפעמים עד שלא להאמין. למשל, רק לא מזמן אמרה ניצה טובלסקי לספרית שלה שתעשה לה ראש ערמוני, והנועלית עשתה אותה גיניגית. ותיעצב ניצה ראשיגור אלה ליבה, כי גדל הכאב מאד. וישמענו רעה את כל הרעה הזאת, וישאו עיניהם ולא הכירוה. וייועדו יחדיו לבוא ולנוד לה: "משוגעת. מה עשית?"

איום, לא? אבל כאלה הם החיים, ועלינו לסבול. זוהי רק אפיזודה לדוגמה מדראמת חייה הסוערים של צברית אופיינית בת 17 וחצי, פקידה בבנק לאומי, ובתור-יחידתו של המלצר הראשי בשרתון.

בערבים קוראת ניצה את דרזיו, קרונין, או הולכת לקולנוע, או למסיבה עם החבר שלה מח'להקשר. (כבר שמונה חודשים קבוע). או נשארת בבית וסורגת שעות. כך שפשוט אין לה זמן לקרוא עיתונים ולראות תיאטרון.

חלומה הגדול הוא שעם גיוסה לצה"ל יעבירו אותה מיד לחייל כללי. "אפשר לכ' טוב שאין לי שאיפות קארייריסטיות, ושאיני רוצה להיות עקרת-בית, וללדת כמה ילדים, לא חשבת עוד כמה."

חיים קשים, הזרחתי אתכם.